

Žaloba o dodržení společenské smlouvy byla zamítnuta s o u d y všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Žalobce domáhá se žalobou dodržení společenské smlouvy uzavřené mezi stranami dne 23. prosince 1924 o hospodaření na statku. Jest zjištěno, že statek byl žalovanému přidělen Státním pozemkovým úřadem jako rolnický nedíl podle § 30 a násl. přidělového zákona ze dne 30. ledna 1920 čís. 81 sb. z. a n. Bylo proto třeba k uzavření tvrzené smlouvy společenské svolení Státního pozemkového úřadu, neboť takovouto smlouvu společenskou jest podřaditi pod pojem zavazení, pokud se týče zcizení podle §§ 35, 37 přidělového zákona a mimo to jest schválení třeba podle § 51 čís. 4 cit. zák., podle něhož může Státní pozemkový úřad nedíl opět vykoupiti, když přidělce nehospodaří na něm sám. Žalobce však ani netvrdil, tím méně prokázal, že bylo takové svolení Státního pozemkového úřadu dáno anebo že aspoň o ně bylo žádáno. Ježto se tudíž nedostává žalobnímu nároku zákonného předpokladu, byla právem žaloba nižšími soudy zamítnuta. Při tom se podotýká, že nelze tu rozhodovati, jak nižší soudy činí, zda smlouvu společenskou mezi stranami lze podle zákona schváliti čili nic, neboť tím by se předbíhalo správnímu řízení, v němž otázku tu jest rozhodovati. Zde stačí, že schválení chybí.

Čís. 10050.

Jsou-li spolužalováni i veřejná obchodní společnost i veřejní společníci vzhledem k jich ručení podle čl. 112 obch. zák., tvoří společnost a společníci nedílné společenství v rozepři.

(Rozh. ze dne 26. června 1930, R II 201/30).

Ve sporu proti veřejné obchodní společnosti a jejím společníkům navrhl žalobce, by byl vydán proti veřejné obchodní společnosti rozsudek pro zmeškání, ježto právní zástupce společnosti nepředložil při prvním roku plnou moc firemně podepsanou. Spolužalováni veřejní společníci se k prvnímu roku dostavili. Soud první stolice zamítl návrh na vydání rozsudku pro zmeškání. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by, vyčkaje pravomoci, doplnil řízení a věc znovu rozhodl. D ů v o d y : Především jest řešiti otázku, zda jde o nedílné společenství v rozepři podle § 14 c. ř. s., když — jak jest tomu v souzeném případě — jsou žalováni současně i veřejná společnost i společníci. Pro obor procesního práva přiznává se veřejné společnosti způsobilost, by žalovala nebo byla žalována (čl. 111 obch. zák.). Rozsudek proti společnosti dotýká se bezprostředně společenského jmění, jež jest fakticky i právně odděleno od soukromého jmění společníků. Takový rozsudek jest sice vykonatelný proti společníkům,

avšak jen omezeně s výhradami § 11 ex. ř. Chce-li si věřitel společnosti zjednatí exekuční titul, který mu umožňuje vésti bezprostředně a neobmezeně exekuci na soukromé jmění společníka, musí žalovati i společníky osobně. Procesuálně mohou proto býti společníci veřejné společnosti samostatnou stranou vedle spolužalované společnosti. Vzhledem k tomuto právnímu poměru nevztahuje se proto účinek rozsudku proti společnosti na spolužalované společníky tak, jak to má na mysli § 14 c. ř. s. Nehledíc k tomu, mohou spolužalování společníci po případě uplatňovati proti žalovanému nároku samostatné námitky vyplývající z jejich osoby proti žalující straně, takže také z tohoto důvodu nemusí se vztahovati účinek rozsudku proti společnosti na spolužalované společníky. Není tu proto nedílného společenství v rozepři podle § 14 c. ř. s. a nebylo závady proti vydání rozsudku pro zmeškání proti žalované společnosti nebo spolužalovaným společníkům.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Jde především o to, zda mohl býti proti žalované společnosti vydán rozsudek pro zmeškání, nebyla-li při prvním roku vůbec nebo řádně zastoupena a byli-li spolužalováni také společníci, kteří se dostavili a projednávali. Jak již nejvyšší soud v rozhodnutí čí. 9241 sb. n. s. obšírně vyložil, není veřejná obchodní společnost podle hmotného práva zvláštním právním podmětem, aniž právníckou osobou, nemá proto soukromoprávní způsobilosti a nemůže býti ve sporu stranou. Stranou jsou jen její společníci. Důsledkem toho působí rozsudek proti veřejné společnosti i proti jednotlivým společníkům. Jsou-li tedy žalováni i veřejná společnost, i veřejní společníci vzhledem k jejich ručení ve smyslu čl. 112 obch. zák., jakž jest tomu v souzeném případě, jde o nedílné společenství v rozepři podle § 14 c. ř. s. a procesní úkony společníků v rozepři činných vztahují se i na společníky liknavé. I kdyby tedy žalovaná společnost nebyla bývala při prvním roku formálně řádně zastoupena a tato závada nebyla bývala odstraněna, nemohl býti proti ní vydán rozsudek pro zmeškání, poněvadž nečinnost, pokud se týče obmeškání její bylo napraveno činností a bedlivostí společníků. Netřeba se tedy vůbec zabývatí otázkou, zda postačila k řádnému zastoupení žalované společnosti procesní plná moc Dr Josefa J-a, podepsaná jediným společníkem Ing. Karlem J-em na základě jeho generální plné moci udělené mu dne 10. května 1926 společností, zejména zda tato generální plná moc byla pravá, zda působila jen v poměru ke třetím osobám a zda snad později byla odvolána.

Čís. 10051.

Byla-li generální plná moc obchodní společnosti podepsána firemně, byla podepsána řádně, třebas jeden z podepsavších byl právě osobou, již byla plná moc udělena.